

**Таблиця прикладів
імовірних порушень академічної доброчесності у формі текстових
запозичень без посилання на джерело у наукових публікаціях
д.е.н., проф. Шкарлета С.М.**

<p>Фрагмент із публікації 1. Шкарлет С. М. Фінансові інструменти державної політики економічного розвитку в Україні : монографія / С. М. Шкарлет, В. Г. Маргасова, О. М. Коркоц, Ю. В. Ружицький. – Чернігів: ЧНТУ, 2018. – 202 с. http://ir.stu.cn.ua/bitstream/handle/123456789/19461/%d0%9c%d0%be%d0%bd%d0%be%d0%b3%d1%80%d0%b0%d1%84%d1%96%d1%8f_%d0%a8%d0%ba%d0%b0%d1%80%d0%bb%d0%b5%d1%82_%d0%9c%d0%b0%d1%80%d0%b3%d0%b0%d1%81%d0%be%d0%b2%d0%b0_%d0%a0%d1%83%d0%b6%d0%b8%d1%86%d1%8c%d0%ba%d0%b8%d0%b9%20%d0%b7%20%d0%be%d0%b1%d0%ba%d0%bb%d0%b0%d0%b4..pdf?sequence=1&isAllowed=y</p>	<p>Наукові роботи інших авторів, опубліковані раніше. Бугай Т. В. Методичні підходи до оцінки ефективності бюджетного процесу в Україні. – Ефективна економіка, 2015, № 9. http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4287</p>
<p>Стор. 153. В контексті нашого дослідженнями, заслуговують на особливу увагу наукові напрацювання Н. Апатової та Р. Меджитова [4], присвячені питанням оцінки ефективності бюджетного процесу. Розроблена даними науковцями система показників та коефіцієнтів призначена для оцінювання бюджетного процесу на місцевому рівні, але, ми вважаємо, що запропонований вченими методологічний підхід може бути використаний і при оцінюванні ефективності бюджетного процесу на загальнодержавному рівні.</p>	<p>Стор. 2 В контексті нашого дослідження, заслуговують на особливу увагу наукові напрацювання Н. Апатової та Р. Меджитова [5], присвячені питанням оцінки ефективності бюджетного процесу. Розроблена даними науковцями система показників та коефіцієнтів призначена для оцінювання бюджетного процесу на місцевому рівні, але, ми вважаємо, що окремі підходи запропонованої вченими методології можуть бути використані і при оцінюванні ефективності бюджетного процесу на загальнодержавному рівні. Здійснюючи оцінку бюджетного процесу, Н. Апатова та Р. Меджитов використовували наступні показники (табл. 1): рівень точності поточних планових обґрунтувань здійснених видатків; ступінь</p>

<p>Здійснюючи оцінку бюджетного процесу, Н. Апатова та Р. Меджитов використовували наступні показники (табл. 3.1): рівень точності поточних планових обґрунтувань здійснених видатків; ступінь точності плановорозрахункових обґрунтувань виконання доходної частини місцевих бюджетів; показник фінансової продуктивності бюджету; коефіцієнти збалансованості бюджету, економічної та соціальної ефективності бюджету. Таблиця 3.1</p>	<p>точності планово-розрахункових обґрунтувань виконання доходної частини місцевих бюджетів; показник фінансової продуктивності бюджету; коефіцієнти збалансованості бюджету, економічної та соціальної ефективності бюджету. Таблиця 1.</p>
<p>Фрагмент із публікації 2. Шкарлет С.М. Побудова моделей структурного типу з метою ідентифікації вимірів інформаційного потенціалу // Проблеми і перспективи економіки та управління, 2015 р., № 3, с. 45–52. (http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILE=&2_S21STR=ppeu_2015_3_7) Стор. 51. Отже, процес трансформації стратегічного потенціалу України, на нашу думку, ґрунтується на основних принципах об'єктно-орієнтованого проектування (інкапсуляції, наслідування та поліморфізму), які надають об'єктам як компонентам складної системи, що проектується, нових якостей за рахунок нарощення й раціоналізації використання інформаційного потенціалу та потенціалу</p>	<p>Чупріни М. О. Розроблення технологій управління розвитком стратегічного потенціалу промисловості України. – Вісник Дніпропетровського університету, Серія «Економіка». – 2010, Вип. 4(2), с. 41–47. (http://www.vestnikdnu.com.ua/archive/201042/41-47.pdf) Стор. 44-45. Процес трансформації системи управління розвитком стратегічного потенціалу промисловості, і національної економіки взагалі, на нашу думку, базується на основних принципах об'єктивно-орієнтованого проектування (інкапсуляції, наслідування та поліморфізму), які надають об'єктам як компонентам системи, що проектується, нові якості. Наприклад, застосування принципу інкапсуляції дозволяє суттєво підвищити надійність функціонування як окремих компонентів системи управління розвитку стратегічного</p>

<p>структурних змін. Наприклад, застосування принципу інкапсуляції дозволяє суттєво підвищити надійність функціонування як окремих компонентів системи управління розвитком стратегічного потенціалу, так і всієї системи державного регулювання в цілому. За допомогою механізмів наслідування – елементи підсистеми управління трансформацією стратегічного потенціалу можуть наслідувати характеристики більш простих та загальних елементів системи управління з більш інформативними можливостями. До наведеного вище зазначимо: поліформізм, як складова об'єктно-орієнтованого підходу в межах системи управління, дозволяє прикладному інструментарію управління плануванням, прогнозуванням, контролюванням та розвитком стратегічного потенціалу легше адаптуватися до використання у різних ситуаціях, що, у свою чергу, дає можливість використовувати ті самі методи процесного управління, єдиний критерій та побудовану за його використання узагальнену модель структурного типу.</p>	<p>потенціалу промисловості, так і всієї системи в цілому. За допомогою механізмів наслідування елементи підсистеми управління трансформацією стратегічного потенціалу національної економіки можуть наслідувати характеристики більш простих та загальних елементів системи управління розвитком стратегічного потенціалу промисловості. Поліформізм, як складова об'єктно-орієнтованого підходу в системі стратегічного управління, дає можливість механізму управління плануванням, прогнозуванням, контролюванням розвитком стратегічного потенціалу національної економіки, і промисловості зокрема, легше адаптуватися до використання в різних ситуаціях, що, в свою чергу, дає можливість у різних ситуаціях використовувати одні й ті ж методи управління.</p>
<p>Фрагмент із публікації 3. Шкарлет С.М. Формування стратегій розбудови економіки інформаційного типу з метою забезпечення економічної безпеки держави. «Економіка України», 2016 р. № 3, с. 17–28. http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=</p>	<p>Микитенко В.В., В. В. Гребенюк О. В. Формування набору стратегій для розробки адаптивних технологій управління забезпеченням економічної безпеки. Вісник економічної науки України, 2011, № 1 (19), с. 79–87. http://dspace.nbuv.gov.ua/handle/123456789/45753</p>

&S21REF=10&S21CNR=20&S21ST
N=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM
=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=E
kUk_2016_3_3

Стор. 19. Наукове узагальнення і систематизація знань теорії соціо- та еволюціогенетики, накопичених при вивченні соціальних і економічних систем, світоглядно-методологічне осмислення констант і варіативності економічного зростання допускають обчислення мінімально та максимально можливих (мінімакських) меж еволюційних перетворень. З огляду на це, можна говорити про конститутивну властивість української економічної системи самоподібності (не тільки до самоорганізації) та назвати її ключову ознаку – фрактальність, що відрізняє пропоновану в дослідженні парадигму циклічно-генетичного формування нового типу макроренерації (та її еволюцію) від традиційних підходів до розкриття характеристик і прогнозування для параметрів національних економік, які вимагають нагальної перебудови з набуттям когнітивно-інформаційних ознак у контексті забезпечення сталого розвитку держави. Побудова когнітивно-інформаційної структури національної економіки – трудомістке завдання, яке пропонуємо здійснювати за алгоритмічними процедурами, що дозволять автоматизувати процес моделювання та виокремити весь склад елементів і підсистем макроренерації. Проте при подальшому нарощуванні трансформаційного впливу на гомеостатичну систему держави

Стор. 80. Наукове узагальнення і систематизація знань теорії соціогенетики та еволюціогенетики, накопичених при вивченні суспільств як соціальних й економічних систем, світоглядно-методологічне осмислення констант і варіативності економічного зростання допускає обчислення мінімально допустимих та максимально можливих (мінімакських) меж еволюційних перетворень. З огляду на зазначене, можна стверджувати про конститутивну властивість української економічної системи (не тільки до самоорганізації) до самоподібності та проголосити її ключову ознаку — фрактальність, що й і відрізняє пропоновану в дослідженні парадигму циклічно-генетичного формування нового типу макроренерації (та її еволюцію) від традиційних підходів стосовно розкриття характеристик і прогнозування параметрів національних економік. Побудова структури національної економіки — трудомістке завдання, яке пропонуємо здійснювати за алгоритмічними процедурами, що дозволять автоматизувати процес моделювання та виокремити весь склад елементів і підсистем макроренерації. При подальшому нарощенні трансформаційного впливу на гомеостатичну систему держави (соціум) у разі обґрунтування пріоритету певних цілей можливе спрощення завдань, удосконалення процедур моделювання ієрархій і блоків для адаптації до стратегічних регіональних систем, нових фазових портретів (структур-атракторів) окремих галузей і до прогнозування процесу еволюції проривних технологій та

<p>(соціум) у разі обґрунтування пріоритету певних цілей можливими є спрощення завдань, удосконалення процедур моделювання ієрархій і блоків для адаптації до стратегічних регіональних систем, нових фазових портретів (структур-атракторів) окремих галузей і до прогнозування процесу еволюції проривних технологій та високотехнологічної продукції (ВТП).</p> <p>Саме елементи останнього макроутворення пов'язуються так, що зміна кожного важливого параметра системи забезпечення ендogenous зростання української економіки неминуче викликає зміну інших, однак цей рух завжди орієнтований на певний кінцевий стан, який, проявившись, знов стає новим (хоча саме він і віддзеркалює різні динамічні зміни у сутності вже іншої системи – управління забезпеченням економічної безпеки).</p> <p>Вважаємо, що опрацювання модельних рішень формування нового фазового портрету національної економіки слід здійснювати із дотриманням послідовності розкритих автором (на основі базових положень теорії еволюціогенетики, термодинаміки та детермінованого хаосу в контексті розвитку теорії національної безпеки) закономірностей (табл. 1)</p>	<p>високотехнологічної продукції (ВТП). Оскільки саме елементи останнього макроутворення пов'язуються так, що зміна кожного важливого параметра системи забезпечення ендogenous зростання української економіки неминуче викликає зміну інших. Однак, цей рух завжди орієнтований на певний кінцевий стан, який, виявившись, знов стає новим (проте, саме він і віддзеркалює різні динамічні зміни у сутності вже іншої системи — системи управління забезпеченням економічної безпеки).</p> <p>Вважаємо, що опрацювання модельних рішень формування нового фазового портрету національної економіки слід здійснювати у послідовності відкритих авторами (за використання базових положень теорії еволюціогенетики, термодинаміки і детермінованого хаосу в контексті розвитку теорії національної безпеки) закономірностей (табл. 1).</p>
<p>Фрагмент із публікації 4. Шкарлет С. М. Технологія управління процесами формування та впровадження системно-універсальних детермінант розбудови економіки інформаційного типу // Економіка України, 2015, № 7, с. 29-40.</p>	<p>Шаргородська В.А., Поліщук Ю.А. Роль інформації в сучасній економіці // Эффективные инструменты современных наук 2011 (современные информационные технологии). (http://www.rusnauka.com/11_EISN_2011/Informatica/4_84863.doc.htm)</p>

(http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=EkUk_2015_7_4)

С. 37.

Проте слід визнати, що більшість інформаційних систем в економіці працює у режимі діалогу з користувачем. Тому при розробці управлінських заходів і відповідного типу технологій слід передбачати таке: для мережевих інформаційних систем важливим елементом є реальний комунікаційний сервіс, який забезпечує взаємодію вузлів програмної мережі при спільному вирішенні науково-прикладного завдання. При цьому значна частина функціональних і ресурсних можливостей інформаційних систем закладається у системному програмному забезпеченні: в операційних системах, системних бібліотеках та конструкціях інструментальних засобів розробки. Крім програмної складової сучасних інформаційних систем важливу роль відіграє інформаційно-економічна складова, яка задає структуру, атрибутику та типи даних, а також тісно пов'язана з логікою управління даними, яку визначають як економічно-інформаційну компоненту цільового програмного забезпечення. Проте сучасні економічні інформаційні системи створюються для опрацювання великих обсягів інформації при жорстких обмеженнях на час видачі результатів. Вони мають складну формалізацію процедур прийняття рішень для більшості завдань, високий ступінь інтеграції

Переважає більшість інформаційних систем працює в режимі діалогу з користувачем. Для мережевих інформаційних систем важливим елементом є комунікаційний сервіс, який забезпечує взаємодію вузлів мережі при спільному вирішенні задачі. Значна частина функціональних можливостей інформаційних систем закладається в системному програмному забезпеченні: операційних системах, системних бібліотеках та конструкціях інструментальних засобів розробки. Крім програмної складової інформаційних систем важливу роль відіграє інформаційна складова, яка задає структуру, атрибутику та типи даних, а також тісно пов'язана з логікою управління даними. Економічні інформаційні системи – це людино-машинні системи, які збирають, нагромаджують, зберігають, оброблюють і видають за запитом чи замовленням інформацію у вигляді даних і знань, необхідних для керування економічним об'єктом. Сучасні економічні інформаційні системи створюються для обробки великих обсягів інформації при жорстких обмеженнях на час видачі результатів. Вони мають складну формалізацію процедур прийняття рішень для більшості задач, високий ступінь інтеграції елементів, які входять до складу системи, велику кількість зв'язків між елементами, характеризуються гнучкістю і можливістю модифікації.

<p>елементів, які входять до складу системи, велику кількість зв'язків між елементами, характеризуються гнучкістю і можливістю модифікації.</p>	
<p>Фрагмент із публікації 5. Шкарлет С. М. Інформаційна економіка як основа соціально-економічної регенерації України // Економіка України. – 2014. – № 11. – С. 51–60. http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=EkUk_2014_11_6</p>	<p>Скалацький В. М. Інформаційне суспільство: сучасні теорії та моделі (соціально-філософський аналіз). – Автореф. дис... канд. філософ. наук: 09.00.03. – Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. – К., 2006. – 17 с.</p>
<p>Стор. 55. (Таблиця) «Формалізація сутності, змісту та особливостей реалізації сучасних моделей розбудови економіки інформаційного типу в окремих державах світу * ... Узагальнює стратегії та програм індустріально розвинутих країн - США, Канади, Великобританії, Німеччини, Франції, країн Північної Європи. У рамках цієї моделі можна виокремити американо-англійську модель і модель континентальної Європи. Американо-англійську модель побудовано на загальній концепції соціально-економічного розвитку певної держави, яка передбачає превалювання приватного сектору над функціями держави в усіх напрямках розбудови суспільства та економічної системи. Відомими є американський вплив на комунікаційні технології та формування архітектури інформаційної сфери, які є відчутними і у процесах глобалізації,</p>	<p>Стор. 17-19. У підрозділі 2.1. “Західна модель інформаційного суспільства (американо-європейський шлях)” досліджується західна модель становлення інформаційного суспільства, яка узагальнює стратегії і програми індустріально розвинутих країн – США, Канади, Великої Британії, Німеччини, Франції, країн Північної Європи. В рамках означеної моделі виділяється американо-англійська і модель континентальної Європи. Американо-англійська модель визначається загальною концепцією соціально-економічного розвитку, яка передбачає превалювання приватного сектору над функціями держави в усіх напрямках розвитку суспільства. Американський вплив у галузі комунікаційних технологій та інформаційної сфери відчутний в глобальних процесах, міжнародній політиці, світовій економіці. Ця модель передбачає інтенсивний розвиток електронних комунікацій для встановлення соціальних, політичних, культурних зв'язків у суспільстві. Проблема розвитку універсальних послуг має важливе значення у програмах інформаційного суспільства</p>

міжнародній політиці та світовій економіці. Ця модель передбачає інтенсивний розвиток електронних комунікацій для встановлення соціальних, політичних і культурних зв'язків. Проблема розвитку універсальних послуг має важливе значення у програмах інформаційного суспільства США та Великобританії, вона вирішується за допомогою стратегії поліпшення якості інформаційних послуг, соціальної орієнтації держави. Специфічною рисою американо-англійської моделі інформаційної економіки є вплив чинного законодавства на розвиток перспективних галузей економіки, права інтелектуальної власності, соціального захисту населення.

Європейська модель інформаційної економіки вирізняється стратегією європейської інтеграції; визначенням пріоритетності «об'єднаної Європи»; пошуками рівноваги між контролем з боку держави та стихією ринку; динамічним поєднанням державних інтересів прагнень приватного та корпоративного бізнесу з урахуванням того, що роль кожного з них може змінюватись у часі та просторі. Характерними рисами європейської моделі виступають варіативність і політична спрямованість економічних програм побудови інформаційної економіки для різних країн. Вони зумовлені новою європейською геополітикою, становленням інформаційної (інтелектуальної) економіки, різними можливостями постіндустріального розвитку. Водночас у межах європейської моделі можна виокремити західноєвропейську, скандинавську,

США та Великої Британії, вона вирішується за допомогою стратегії поліпшення якості інформаційних послуг, соціальної орієнтації держави.

...

Європейська модель інформаційного суспільства відрізняється стратегією європейської інтеграції, поняттям «об'єднаної Європи», пошуками рівноваги між контролем держави і стихією ринку, динамічним поєднанням державних інтересів і прагнень приватного та корпоративного бізнесу із врахуванням того, що роль кожного з них може змінюватись в часі. Характерними рисами європейської моделі виступають варіативність і політична спрямованість програм побудови інформаційного суспільства для різних країн, обумовлених новою європейською геополітикою, становленням інформаційної (інтелектуальної) економіки, різними можливостями постіндустріального розвитку. В рамках європейської моделі українські дослідники (Є.Макаренко, А.Колодюк) виділяють західноєвропейську, скандинавську, центральноєвропейську, східноєвропейську стратегії.

<p>центральноївропейську, східноєвропейську стратегії соціально-економічного розвитку держави.</p> <p>* Узагальнено та систематизовано автором.</p>	
<p>Фрагменти з публікації 6. Шкарлет С. М. Теоретичні основи формування економічної безпеки підприємств // Сіверянський літопис. – 2007. – №4. – С. 161–171 (http://www.siver-litopis.cn.ua/arh/2007/2007n4/2007n04r11.pdf)</p>	<p>Гончаренко Л. П. Процесс обеспечения экономической безопасности предприятия // Справочник экономиста, 2004, №12 (www.profiz.ru/se/12_2004/952/)</p>
<p>Стор. 165. По-третє – ресурс інформації та технології. Інформація, що стосується усіх сторін діяльності підприємства, є сьогодні найбільш цінним і дорогим з ресурсів підприємства. Саме інформація про зміну політичної, соціальної, економічної та екологічної ситуації, зміни на ринках підприємства, науково-технічна і технологічна інформація, конкретні ноу-хау, що стосуються певних аспектів даного бізнесу, нове в методах організації й управління бізнесом дозволяють підприємству адекватно реагувати на будь-які зміни зовнішнього середовища бізнесу, ефективно планувати і здійснювати свою господарську діяльність. По-четверте – ресурс техніки і обладнання. На основі фінансових, інформаційно-технологічних і кадрових можливостей підприємства здійснюється придбання технологічного та іншого обладнання, що необхідне, на думку менеджерів підприємства, і доступне, виходячи з наявних ресурсів.</p>	<p>в) ресурс информации и технологии. Информация, касающаяся всех сторон деятельности предприятия, является в настоящее время наиболее ценным и дорогостоящим из ресурсов предприятия. Именно информация об изменении политической, социальной, экономической и экологической ситуации, рынков предприятия, научно-техническая и технологическая информация, know-how, касающиеся каких-либо аспектов данного бизнеса, новое в методах организации и управления бизнесом позволяют предприятию адекватно реагировать на любые изменения внешней среды бизнеса, эффективно планировать и осуществлять свою хозяйственную деятельность;</p> <p>г) ресурс техники и оборудования. На основе имеющихся финансовых, информационно-технологических и кадровых возможностей предприятие приобретает оборудование, необходимое (по мнению менеджеров предприятия) и доступное (исходя из имеющихся ресурсов);</p> <p>д) ресурс прав. С развитием цивилизации, истощением природных</p>

<p>По-п'яте – ресурс прав, сучасна роль якого різко зростає з розвитком цивілізації, виснаженням природних ресурсів і підвищенням цінності нематеріальних активів. Цей ресурс включає до свого складу права на використання патентів, ліцензії і квоти на використання природних ресурсів, а також експортні квоти, права на користування землею. Ресурс прав дозволяє підприємству залучитися до використання передових технологічних розробок, не проводячи власних (іноді занадто дорогих) наукових досліджень, а також отримати доступ до виняткових можливостей розвитку бізнесу.</p>	<p>ресурсов и повышением ценности для бизнеса нематериальных активов резко выросла роль данного ресурса. Этот ресурс включает в себя права на использование патентов, лицензии и квоты на использование природных ресурсов, а также экспортной квоты, права на пользование землей (причем в настоящее время крайне повысилась ценность городских территорий, предназначенных не для земледелия, а для административной застройки). Использование этого ресурса позволяет предприятию приобщиться к передовым технологическим разработкам, не проводя собственных дорогостоящих научных исследований, а также получить доступ к необщедоступным возможностям развития бизнеса.</p>	
<p>Стор. 166. 3. Техніко-технологічна складова – ступінь відповідності застосованих на підприємстві технологій сучасним світовим аналогам щодо оптимізації витрат ресурсів. Процес формування економічної безпеки підприємства та активізації її стану за параметрами техніко-технологічної складової, як правило, передбачає здійснення кількох, послідовних етапів. Перший етап охоплює аналіз ринку технологій щодо виробництва продукції, аналогічної профілю даного підприємства чи організації-проектувальника. Другий етап – аналіз конкретних технологічних процесів і пошук внутрішніх резервів поліпшення використовуваних технологій. На третьому етапі здійснюється: - аналіз товарних ринків за профілем продукції, що виготовляється підприємством, та ринків товарів-замінників; - оцінка перспектив розвитку ринків продукції підприємства;</p>	<p><i>Посилання в статті Шкарлета С.М. на публікацію, що розміщена на сайті «Українські реферати».</i> Змістово-типологічна характеристика економічної безпеки підприємства (http://www.refine.org.ua/pageid-1330-2.html)</p> <p>Техніко-технологічна складова. Процес охорони техніко-технологічної складової економічної безпеки, як правило, передбачає здійснення кількох послідовних етапів.</p>	<p><i>Більш імовірно першоджерело:</i> Економіка підприємства: Підручник / За ред. С. Ф. Покропивного. – К.: КНЕУ, 1999. – Стор. 492-493</p> <p>Процес забезпечення техніко-технологічної складової економічної безпеки звичайно передбачає здійснення кількох послідовних етапів. Перший етап охоплює аналіз ринку технологій стосовно виробництва продукції,</p>

<p>- прогнозування можливої специфіки необхідних технологічних процесів для випуску конкурентоспроможних товарів. Четвертий етап присвячується переважно розробці технологічної стратегії розвитку підприємства. На п'ятому етапі оперативно реалізуються плани технологічного розвитку підприємства в процесі здійснення ним виробничо-господарської діяльності. Шостий етап є завершальним, на якому аналізуються результати практичної реалізації заходів щодо охорони техніко-технологічної складової економічної безпеки на підставі спеціальної карти розрахунків ефективності таких заходів. Формалізована оцінка рівня техніко-технологічної складової економічної безпеки підприємства за окремим функціональним критерієм (коефіцієнтом) здійснюється на підставі аналізу розрахунку такого функціонального критерія за формулою [12]:</p>	<p>Пер-ший етап охоплює аналіз ринку технологій стосовно виробництва продукції, аналогічної профілю даного підприємства чи організації-проектувальника (збирання та аналіз інформації щодо особливостей технологічних процесів на підприємствах, котрі виготовляють аналогічну продукцію; аналіз науково-технічної інформації стосовно нових розробок у даній галузі, а також технологій, спроможних здійснити інтервенцію на галузевий технологічний ринок). Другий етап — це аналіз конкретних технологічних процесів і пошук внутрішніх резервів поліпшення використовуваних технологій. На третьому етапі здійснюється: а) аналіз товарних ринків за профілем продукції, що виготовляється підприємством, та</p>	<p>аналогічної профілю даного підприємства чи організації-проектувальника (збирання та аналіз інформації щодо особливостей технологічних процесів на підприємствах, котрі виготовляють аналогічну продукцію; аналіз науково-технічної інформації стосовно нових розробок у даній галузі, а також технологій, спроможних здійснити інтервенцію на галузевий технологічний ринок). Другий етап — це аналіз конкретних технологічних процесів і пошук внутрішніх резервів поліпшення використовуваних технологій. На третьому етапі здійснюється: а) аналіз товарних ринків за профілем продукції, що виготовляється підприємством, та ринків товарів-замінників; б) оцінка перспектив розвитку ринків продукції</p>
--	--	---

	<p>ринків товарів-замінників; б) оцінка перспектив розвитку ринків продукції підприємства; в) прогнозування можливої специфіки необхідних технологічних процесів для випуску конкурентоспроможних товарів. Четвертий етап присвячується переважно розробці техно-логічної стратегії розвитку підприємства (виробника продукції), що має включати:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) виявлення перспективних товарів з групи (номенклатури, асортименту), що виготовляється підприємством; 2) планування комплексу технологій для виробництва перспективних товарних позицій; 3) бюджетування технологічного розвитку підприємства на засаді оптимізації витрат за програмою технологічного розвитку, для вибору альтернатив, опрацювання 	<p>підприємства; в) прогнозування можливої специфіки необхідних технологічних процесів для випуску конкурентоспроможних товарів. Четвертий етап присвячується переважно розробці технологічної стратегії розвитку підприємства (виробника продукції), що має включати:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) виявлення перспективних товарів з групи (номенклатури, асортименту), що виготовляється підприємством; 2) планування комплексу технологій для виробництва перспективних товарних позицій; <p>Технікотехнологічна складова</p> <p style="text-align: center;">493</p> <ol style="list-style-type: none"> 3) бюджетування технологічного розвитку підприємства на засаді оптимізації витрат за програмою технологічного розвитку, за вибору альтернатив, опрацювання власних розробок або за придбання патентів і
--	---	--

	<p>власних розробок або придбан-ня патентів і необхідного устаткування на ринку;</p> <p>4) розробка загального плану технологічного розвитку підприємства (з відображенням у ньому вибору альтернативного варіанта технологічного розвитку строків та обсягів фінансування; відпо-відальних виконавців);</p> <p>5) складання плану власних корпоративних НДДКР відповідно з планом технологічного розвитку підприємства. На п'ятому етапі оперативно реалізуються плани технологічно-го розвитку підприємства в процесі здійснення ним виробничо-господарської діяльності. Шостий етап є завершальним, на якому аналізуються результати практичної реалізації заходів щодо охо-рони</p>	<p>необхідного устаткування на ринку;</p> <p>4) розробка загального плану технологічного розвитку підприємства (з відображенням у ньому вибору: альтернативного варіанта технологічного розвитку; строків та обсягів фінансування; відповідальних виконавців);</p> <p>5) складання плану власних корпоративних НДДкР відповідно з планом технологічного розвитку підприємства. На п'ятому етапі оперативно реалізуються плани технологічного розвитку підприємства в процесі здійснення ним виробничо-господарської діяльності. Шостий етап є завершальним, на якому аналізуються результати практичної реалізації заходів щодо забезпечення техніко-технологічної складової</p>
--	---	--

	<p>техніко-технологічної складової економічної безпеки на підставі спеціальної карти розрахунків ефективності таких заходів.</p> <p>Формалізована оцінка рівня техніко-технологічної складової економічної безпеки підприємства за окремим функціональним критерієм (коефіцієнтом) здійснюється на підставі аналізу розрахунку останнього (ОФК) за формулою:</p>	<p>економічної безпеки на підставі спеціальної карти розрахунків ефективності таких заходів.</p> <p>Формалізована оцінка рівня техніко-технологічної складової ЕБП(о) за окремим функціональним критерієм (коефіцієнтом) здійснюється на основі аналізу розрахунку останнього (ОФК) за формулою</p>
--	--	---